

בעזרה ש"ת

ספר

מלחמת הדרת

בו יבואר קצת
ממלחמתו הגדולה
של הגאון הצדיק רבי
שרגא פייוועל מנדלוביץ זצ"ל

יצא לאור על ידי

וועד הכשרות דהתאחדות הקהלות

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

הוצאת אמונה - ברוקלין יצ"ו

שנת תשס"א לפ"ק

מבוא

קיבוץ הגליות בארצות הברית מאז ימיה הראשונים הביאה יחד עמה שורה ארוכה של בעיות בכל תחומי היהדות, היו שנים שבהם לא ניתן היה להכיר כי יהודים חיים בארצות הברית, רבבות מבני ישראל נאלצו לעבוד בשבתות, וממילא כל יתר תחומי החיים היהודים היו רופפים.

אך ככל שהתקבצו ובאו יותר יהודים מאירופא וממדינות אחרות, במיוחד בחמישים שנים האחרונות חלה מהפכה גדולה כמעט בכל תחום, והמצב נשתנה מן הקצה אל הקצה.

אך תחום אחד נשאר פרוץ, וזאת למרות שהגיעו המוני יהודים חרדים לארצות הברית, לא הצליחו להתגבר על אותן נקודות עדינות.

וזהו תחום הכשרות:

אין זה סוד שהכסף מטהר...אימרה זו אמורה לאו דוקא אצל יהודים אמריקאים שגרו בארצות הברית לפני מאה שנה, אלא גם על דורנו כאשר ישנם בתוכנו אנשים שיצרו חזק ואין בהם הכח לגבור על אותה חולשה.

תחום זה הינו עדין ומיוחד, הכשלון הקטן ביותר, הוא כשלון של הכלל, אם חלילה

"מכשירים" את הטרף פירושו הכשלת ההמונים
בנבילות וטריפות, ולכן הנושא מחייב טיפול חזק
ובלתי מתפשר.

בכל הדורות היו שנכשלו והכשילו בתחום
הכשרות, ודורנו זה לא הצליח להתגבר על אותן
היצרים האפלים.

בזה החיבור ימצא הקורא על אשר קרה
בלמעלה משבעים שנה, בתחום זה, עובדות
ומסמכים אותן אספנו מן הספרים ומן העיתונות
שנדפסו במשך השנים.

אחת המטרות העיקריות בהצעת כל הני
סיפורים כדי שיכירו וידעו דרי ארצות הברית
בימינו הטעם למה החליטו גאוני וצדיקי זמנינו
לצאת בחרב וכידון נגד אכילת בשר כלל, ובכרוזא
קרי בחיל שכל החס על נפשו ונפשות ביתו ירחיק
עצמו וזרעו אחריו מכל מין בשר בהמה, כי אש
הוא עד אבדון תאכל. פוק חזי הני גדולי הדור
שדרו פה בארצה"ב במאות השנים האחרונות, לא
מצאה ידיהם חיל להעמיד הכשרות על בסיסו,
התמוטטו והכריזו כי בארצה"ב לא יכנס תיקון
לעולם בענין כשרות בשר, ופוק חזי האיך דברי
חז"ל אין חוזרות ריקס. קי"ל בשולחן ערוך
דאכילת איסור מטמטס הלב ומוליד טבע רע וזאת
אפילו בתינוקות שאין עושין ח"ו במתכוון כי אין

יודעין הנעשה עמהם. ולא זו בלבד אלא אפילו אם מינקת שלהם אכלה מאכלות אסורות משפיע עליהם לרע, וע"כ תבין למה ירדו כל הדורות שלהם שאול תחתי, לא נשאר מזמן ההוא רק אחד מני אלפי אלפים והשאר נשתמדו ויצאו מתוך קהל ישראל¹. נשאו נשים נכריות ויתערבו בגוים ויעבדו עצביהם הכל מטעם זה.

1 (בא וראה מה שכתבו בשו"ת דברי חיים, ובשו"ת חתם סופר, ועוד בספר טיול בפרדס, ועוד.

וז"ל שו"ת דברי חיים (יור"ד ח"א סימן ז'): "שעל ידי השוחטים קלים יצאו מדינות שלימות מדת ישראל ואבד זכרם".

ושם בשו"ת דברי חיים (יורה דעה ח"א סימן ו') כתב וזה לשונו: "ועיני ראו כמה יראי השם לומדי תורה שהיו אצל צדיקים, ולאחר שנתחנכו באומנות הלזו נהפכו לאיש אחר אשר אם לא ראיתי בעיני לא האמנתי", עכלה"ק.

ומרן החתם סופר זי"ע כתב בשו"ת חת"ס או"ח סימן ר"ה, כי המלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים חזנים שוחטים וסופרים, עיין שם. (וכעין זה בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא, ד"ה והעולה).

ועיין בספר טיול בפרדס להגה"צ משאמלוי זצ"ל הי"ד, שכתב בחלק א' (מערכת שחיטה) כי כח הציונות נתהוה גם ע"י השוחטים הקלים ובשר טמא שנתפטמו שלומי אמוני ישראל, עיי"ש.

וכי יהי לך חידוש אם אחר כל הנ"ל יחליטו גאוני² וצדיקי זמנינו שהרוצה להבטיח קיום

זה לשונו של הגה"צ מוה"ר עקיבא יוסף שלעזינגער צ"ל בעהמח"ס לב העברי כותב וז"ל שם: הגהצה"ק ר' נתן אדלער זל"ה רצה לפסול השו"ב דפפ"ד, ולהכניע החותם של הסטרא אחרא השורה על השובי"ם הפסולים בסוד על חרבך תחי' וכו', ואלמלא השיג כל רצונו הי' בא משיח צדקינו, אך הס"מ העמיד עליו רודפים קצבים, והוצרך לברוח מפפ"ד, ותלמידו החתם סופר רץ אחריו כמה פרסאות וכו' עכ"ל. (הובא בספר משכיל אל דל להגה"ק מוה"ר הלל מקאלאמיי זי"ע, עיין שם באריכות).

² (ונעתיק עוד כמה מכתבים וקו"ק ודרשות מהצדיקים והקדושים האמיתיים מדור העבר:

דעתו של הגה"צ מקאשוי שליט"א אודות מצב הכשרות אצל השחיטה וכו' בארה"ב, בחודש תמוז תשמ"ה לפ"ק, נדפס עתה בספרו החדש ברכות שמים על מסכת שבת פרק ב', בקונטרס קצה השמים פרק ה' (עמוד כ"ז), ועיין עוד לקמן עמוד ש"נ.

מכח זה של חורבן הקהלות בעו"ה וכמעט אין שום קהלה מסודרת על פי הנוסח שהי' באירופא, נמשך ג"כ ירידת הכשרות בדברים חמורים מאוד, והשחיטה, והאפי', והבישול, וכמעט כל המאכלים, הכל נמצא ביד יחידים, המה המושלים והמשלמים, אשר אפילו אם היו יראים וחרדים, הלא אין שום נאמנות לבעלי העסקים, וקל וחומר שהרבה המה מהירודים, ורבה העזובה בקרב הארץ, וגברו בעלי זרוע, ואימתם מוטלת על הבריות, ובפרט שהכל נעשה בכמות רב בסיטונות ובמהירות,

וסומכים בכל דבר על היתרים של הפסד מרובה ושעת הדחק וכו' והרבה אף בלי היתר, והחיוב הי' שהרבנים אשר יש להם עכ"פ קצת דמיון לקהלות הישנות, שיסדרו שיהא להם יד בכל עניני חיי הנפש, ויעמדו על המשמר לדאוג עכ"פ עבור קהילתם, ועל ידי כן יתחזק כח הכשרות להכלל כולו, ובאמת הי' מציאות לזה אם יתחזקו הרבנים על עמדם ולעשות בענין זה מה שביכלתם, ואין שום ספק שיצליחו בשליחותם, כי במצב של היום הירידה מיום אל יום וכל אחד עושה ככל הישר בעיניו, עכ"ל, עיין שם עוד.

**הגאון הפוסק המפורסם אבד"ק דעברעצין
זצ"ל, ויבלח"ט כ"ק מרן אדמו"ר מוויזניץ-
מונסי שליט"א**

**דעת תורה פון דעברעצינער רב
(שליט"א) וועגן דעם פראבלעם פון ניקור
פולער טעקסט פון דעברעצינער רב'ס
בריוו**

בעזהי"ת

אל מע"כ ידיד"נ הרה"ג המפורסם... שליט"א

בתשובה מאהבה על שאלתו מה דרשתי בשבת
תשובה העל"ט בענין ניקור בברוקלין, כי זה אומר כה
זזה אומר כה כדרך העולם, ורצונו לדעת האמת.

כה דרשתי ברבים, וכוונתי הי' כאשר אכתוב כאן
בביאור יותר, שכל המנקר כניקור שהי' נהוג במדינתנו

לדורותיו ישליך בשר הבהמה ממנו והלאה לא יראה ולא ימצא בבית ישראל לא בתוך הבית ולא אצל שמחות ושאר הזדמנות. כלה גרש יגרש אותו

ארץ הגר (אונגארן) ע"פ הוראת רבותינו הגאונים הקדושים זצ"ל זכ"ע, כדת וכדין עושה, וכל המהרהר אחר הוראותיהם כמהרהר אחר השכינה וצריך בדיקה אחריו.

אולם שמעתי מפי כ"ק אדמו"ר מוויזניץ שליט"א שלדאבונינו ולצערינו הגדול מצאו בג' וד' חנויות שלא עשו הניקור כהוגן ולמכאוב לבינו נשאר רח"ל חלב גמור, או לאזנים שכך שומעין.

וע"כ כל אחד ואחד יחקור אחר חנותו ששם קנה בשר עד עתה, אם הניקור נעשה שם כהוגן, ואם איננו יכול לבקר או נודע לו שהמנקר בחנות ששם קונה אין לו קבלה רשות והורמנא בכתב מרב מובהק וממנקר מומחה שידוע לבקר כהוגן, לא יקנה מחנות זו בשר גסה ודקה עד שיתוקן הכל על צד היותר טוב, כי בלאו הכי בנפשו הוא.

וע"ז בעה"ח א' לס' נח תשמ"ג לפ"ק פה ברוקלין יצ"ו

משה שטערן

אב"ד דעברעצין

נ.ב. לפי מה ששמעתי ממגידי אמת, שלא רק בג' וד' חנויות מצאו חלב, אלא הרבה יותר ויותר, ומי הוא זה שלא תרגז בטנו. (הנ"ל)

ואז יראה זרע כשר³ ממשיכי שושילתא דדהבא לתפארת בית ישראל זרעא חייא⁴ וקיימא די לא יפסוק עד ביאת בן דוד ועד בכלל.

(3)

הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא ממרן גאב"ד קאשוי שליט"א

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א בעדפארד היללס, ניו יארק יע"א

ב"ה, יום י"ג מדות של רחמים תשמ"ג לפ"ק פ' האזינו

שלו' וברכה לכבוד כל תלמידיי החביבים הע"י
אחדש"ה אודות שנשאלתי כמה פעמים, מענין
בשר בהמה שיש מערערים, שאין החלב מנוקר
כראוי.

הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד
מנקרים מומחים, נתברר כי בעו"ה, שהבשר שקנו
בשבועות אלו, מחנויות המוחזקים להיותר טובים
ומהודרים, אינם מנוקרים כראוי, שנשאר עליהם
חלב דאורייתא, וגם מחלק האחוריים הי' שם עם
החלב שלהם, בדברים שאינו תלוי במנהג או
מחלוקת כלל ואסור מן התורה לכו"ע. על כן
אבקש שלא לאכול שום בשר בהמה, כלל וכלל

לא, עד שיתוקן הכל בשלימות בע"ה, עפ"י דת
תוה"ק.

ה' הטוב ישלח לנו ברכתו להוושע בגמח"ט
בתוכ"י ושנת גאולה וישועה א"ס.

ולראי' בעה"ח

הק' רפאל בלום

אזהרה והודעה

ברחבי היהדות בארה"ב נתפרסם מכתב מזוייף
כאילו הגאון מקאשוי אינו מערער על ה"ניקור", והגיע
לידינו מכתב רשמי מקהילת עדת קאשוי כי המכתב
מזוייף והגה"צ מקאשוי שליט"א עדיין עומד על פסקו
הראשון

קהל עדת קאשוי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר הגה"צ מוהר"ר רפאל בלום
שליט"א אב"ד ור"מ קאשוי יע"א

ב"ה

יום ה' לסדר וישלח שנת תשמ"ג לפ"ק

שלו' וברכה לכ"מ הע"י:

לאחרונה יצאו אנשים בני בליעל והפיצו מכתב מזוייף
שזייפו באופן שיתראה כאילו נכתב על ידי רבינו שליט"א

שבו חוזר ממה שכתב במכתבו הראשון (שנכתב ביום י"ג מדות דהאי שתא תשמ"ג לפ"ק) בענין חלב, ועוד תוספות דברי שקרים וכזבים רח"ל.

וע"כ באנו בזה להודיע לכל מי שהגיע מכתב המזויף הנ"ל לידו כי מעולם לא יצא מתחת יד רבינו שליט"א, ומזויף כולו מרישא לסיפא.

(ומצרפים אנו פה הקאפיעס של נוסח כתב יד האמיתי וגם המכתב המזויף).

ובדרך אגב, הננו מודיעים בזה שאין לנו או לאחד ממוסדותינו שום חלק ואחריות בשום פאשקעווילע"ן הנדפסים בדברי לעג ובזיון וליצנות באיזה פנים שיהי', ואצ"ל שאין לנו ח"ו שום קשר בענין זה ולא בשום ענין - עם פורקי עול ושונאי הדת, והציונים, ותומכיהם, בכל שום וחניכא דאית להון, ובפרט הראדי"א והצייטונגע"ן שכל הנ"ל המה מאוסים ומשוקצים בעיני כל יראי ה' וכש"כ בעיני רבינו שליט"א הלוחם כל ימיו נגד כולם כידוע ומפורסם.

מאחר שכמובן אי אפשר לנו בשום אופן להודיע בעצמינו את כל הנ"ל לכל מי שנוגע לו, ע"כ (הגם ששלחנו לכמה מוסדות להודיע להם, מ"מ) נבקש מכל מקבל המכתב הזה לפרסמו גם לאחרים כפי אשר ביכלתו.

בכבוד ובברכה

הנהלת הקהלה

4) קו"ק שיצא לאור ע"י הביד"צ של קהילת קלויזנבורג, וכ"ק האדמו"ר מקלויזנבורג זצ"ל חתם ג"כ ע"ז (ומעוניין מאוד שכפי הנראה הרי היא החתימה היחידה שחותם עצמו בחתימה "יקותיאל יהודה מרודניק", וז"ל הקול קורא:

דוקאמענט 81

ב"ה

קהל יסודי התורה שה"פ קלויזענבורג

בהוראת הבד"צ לאפרושי מאיסורא באנו לפרסם לרבים המכתבים שנדפסו בחוברת שנשלח לידינו אודות מצב הניקור באמריקע: וויליאמסבורג, בארא פארק, מאנסי, ועוד. ואזהרה מביד"צ דקהילתנו שלא לאכול בשר עד שיסודרו הדברים בכל.

ב"ה

ביד"צ דקהל יסודי התורה שה"פ קלויזענבורג

למנהלי הקהלה הע",

כדי להסיר מכשול הננו בבקשה לפרסם לאנשי קהלתנו המכתבים הנוגעים לענין ניקור חלב החמור ולהזהיר שלא יבואו למכשול ח"ו עד שיסודרו הענינים בכל.

וע"ז באנו על החתום ד' עשי"ת תשמ"ג לפ"ק

אהרן יודע ווילנער - אהרן ווידער

אפרים פישל הערשקאוויץ

מלחמת הדת

- א -

מצב הכשרות בתקופת הרב הכולל הג"ר יעקב יוסף זצ"ל

כבר לפני יותר ממאה שנים כאשר הגאון הצדיק רבי יעקב יאסעף זצ"ל שהיה רב הכולל הגיע לאמריקה, הוא מצא שם הזנחה גדולה בכל תחומי היהדות, בחלק הגדול זה היה ניכר בשטח הכשרות. הצבור היהודי אז היה מאוד מצומצם, והיהודים שגרו במקום לא היו בני תורה כלל.

הוא ניסה בכוחות על אנושיים להקים מערכת כשרות טובה, אבל בגלל התנאים ששררו אז הוא

לחומרת הדבר שרח"ל גורם לטמטום הלב ומקור לכל פירצות הדור רח"ל הוא מאכלות אסורות, חתמתי גם אני שמי להמנות על העומדים על המשמר בדרך אבה"ק זי"ע ועכ"י.

מקום החתימה

יקותיאל יהודה מרודניק

(כ"ק אדמו"ר [שליט"א] מצאנז-קלויזענבורג)

*

היה מאוד מוגבל ולא יכול בשום אופן לבנות מערכת כשרות על פי מדרגתו.

המצב נמשך כך במשך עשרות שנים, הסיבות לכך היו שונות, וביניהם העובדה שאותם הפושעי ישראל, חוטאים ומחטיאים את הרבים, שהיו בעצמם ממדריגה נחותה ביותר, עמי הארצים פשוטים הכתירו עצמם בשם "רבנים" או "ראבאייס" או בשפה האמריקאית "אישיות מכובדת" וכך הוא נהיה "רב המכשיר" וביד רחבה חילק הכשרים לכל דכפין, ברור לאחר שגם "שילמו ביד רחבה" ללא כל מאמץ.

כפי שידוע, יהדות ארצות הברית בחלקו הגדול היה מורכב אז מיהודים פשוטים שברחו מאירופה, הללו לא היו חסידים ואנשי מעשה, וזאת מאחר ואותם החסידים ואנשי מעשה שרצו לנסוע לארצות הברית התייעצו עם האדמורי"ם והרבנים שהללו הציעו להם שלא לעשות זאת.

ולכן במצב כזה נאלץ הרב הכולל הגר"י יוסף לבנות את התשתית של בנין הכשרות - מאמץ רב ודמים תרתי משמע הוא נאלץ להכניס עד שמשו עזר לו להעמיד בשביל אלו שבאמת רצו כשרות אמיתית כמו שהיה בעבר באירופה, אבל כל מה שהוא עשה היה זה רק חלק קטן ממה שהוא היה צריך לעשות.

רבי יוסף רוזנבלאט מוסר נפשו על הכשרות

רשמים מאותה "היסטוריה" יכולים למצוא בשבועון "דאס אידישע ליכט" שיצא לאור בארצות הברית לפני ששים שנה על ידי החזן הנודע הרב החסיד רבי יוסף רוזנבלט ז"ל שרצה מאוד להרים את קרן התורה והיהדות, שם היכן שהוא השקיע את כל פרנסתו עד שהוא קיבל שבץ לב ונפטר מן העולם.

- ב -

הגה"צ רבי שרגא פייוויל מענדעלאביץ זצ"ל צועק שהרבנים בראש האשמה

להקוראים שעדיין לא יודעים מי הוא זה הרב שרגא פייוויל מענדעלאוויטש זצ"ל, ראוי ליתן סקירה קצרה:

הרב הגאון רבי שרגא פייוויל מנדלוביץ ז"ל כותב באחד מאותן החוברות בענין אותה בעיה ברשימה תחת הכותרת "הניתוח החשוב" הוא פותח בעובדה שהוא קרא בשבוע האחרון הודעה של מספר רבנים שהתאספו והחליטו להודיע שהיות וחנויות לממכר "פילעיי" תולים על המוצרים תויות "כשר" על בשר טריפה כאילו הן כשרות, הם מזהירים את הצבור שיזהרו, הם גם

מזהירים את בתי החרושת לנקניק, שלא ימכרו נבילות וטריפות, והודיע כי העירו להם ש90- אחוז מתוצרת הנקניק הינן טריפה.

ועל כך כותב בעל הרשימה:

"אני שואל את אותם רבנים, איזה יהודים הינם מזהירים: שישמרו ולא יקנו טריפות? בשביל אותם היהודים שפרקו מעל עצמם עול של יהדות ולא איכפת להם לאכול טרף?, הללו מסתפקים בכך שכתוב על חלון החנות "כשר"! לדעתי לאותם היהודים כלל לא תעזור הזהרה, לא הם ישמעו לקול האזהרה של הרבנים, והרבנים אינם זקוקים לדאוג להם "הלעיטהו לרשע וימות", והרבנים לא יהיו יותר אחראים לדבר, ולכן כשרוצים להזהיר חייבים לעשות זאת למען היהודים האחרים המחפשים רק כשר, אלא הם לא נוהרים מספיק, אבל אותם היהודים לא יכנסו בשום אופן לקנות בשר כשר במקום שהם בעצמם אינם מכירים את הקצב שהינו איש נאמן, או שתולה אצלו שלט מרב שהוא נותן השגחה על אותו חנות.

הדברים שהוא כותב בהמשך ממש מבהילים:

...עתה ניצבת בפנינו בשאלה, ממה אתם מזהירים את הצבור? הלא עליכם להזהיר נגד אותם רבנים הנותנים שלטים לאטליזים? האם

אינכם יודעים שאת רוב הטרפות המופצות בארצות הברית הינם ב"הכשר" של רבנים או של כאלו המכנים את עצמם "רבנים"? ואם כן מדוע אינם מקימים קול זעקה נגדם?.

אתם פונים ומבקשים גם שבתי החרושת לנקניק שלא ימכרו חמץ, האם הינכם תובעים מ"קוזאק" יושר!!!, מדוע אינם תובעים מהרבנים שהללו לא יזרקו את ההכשרים מימין לשמאל? מדוע הינכם לא מרימים קול זעקה אחת ולתמיד ומפרסמים את שמותיהם של אותם הרבנים שהמלה "כשר" הינו אצלם כל כך זול שהינם כותבים ונותנים הכשרים על כל דבר אסור?, אתם בודאי תשיבו כי הדבר כרוך במריבות וקטטות, אבל היכן המסירות הנפש ששמר על היהדות בכל הזמנים...?

עוד כותב שם הרב מנדלוביץ ז"ל: ...בשום זמן ובשום מדינה לא הגיע בקלות ענין שמירת היהדות, רק מנהיגנו הגדולים הצדיקים הגדולים הללו מסרו את נפשם וכך הצליחו לקיים את ה"ובערת הרע מקרבך" כי "כל מצוה שנתנו נפשם עליה נתקיימה בידם", אבל כאן לדאבונו, איננו רואים מסירות נפש הקטנה ביותר של הרבנים, והאמת היא שהוא פרוץ מרובה על העומד חוץ מקבוצה קטנה של רבנים שהוא מיעוט קטן, ואולי

מיעוט שבמיעוט, וכל היתר הרבנים - וביניהם רבנים גדולי תורה - אף אחד מהם אינו חוסך את עטו מלתת הכשרים כמה שרק בא להם.

כשאני קורא את אותן הכתבות עומדים לי דמעות בעיניים כשאני רואה איך שההיסטוריה חוזרת על עצמה, ואיך שארץ הזהב (אמריקה "הקדושה") מסולת לעוור את עיני החכמים ולסלף את דברי הצדיקים, כוחו של "הדוד סעס" יכול בעוונותינו הרבים לסחוף לצדו את אותן היהודים עד שהם יכולים לומר על האסור מותר...

[כאן אנו נפגשים בנקודה יקרה מאד, אשר מעולם היתה נגע מספחת לעם היהדות בארצה"ב, ובעוה"ר עדיין השטן מרקד בינינו: הרבנים שצריכים להיות עיני העדה מדריכיהם ומנהיגיהם, מוליכין את הכלל ישראל שולל תחת מסוה הרבנות, וכשאנו מדגישים "רבנים" כולן בכלל! הן הפחותין וגם היראים! הא כיצד? הפחותין שבהם עושין מרבנות קרדום לחפור אחר זהב וכסף, זורקין הכשרים לכל המבקש עד שבין יום ולילה יצמחו כמן הארץ עשירות חנויות מוכרי בשר כשר למהדרין מן המהדרין לאורכה ולרוחבה של רחבי המדינה, והכל לצבור הון תועפות, והמצב הגיע עד כדי כך שהרבנים משוקעים ראשן ורובן ברדיפה אחר בצע כסף עד שאין מוכן לזוז אצבע

קטנה אם לא בעד בצע כסף. זאת אומרת אין בין הרבנים ובעלי הבתים ולא כלום. הללו והללו עסקם במסחר "ביזנעס" ומסך המבדיל ביניהם, שבו בפרק שהבעה"ב מסתחרים בדרך היתר הרבנים מובילין לשוק למכור את כל הקדוש לנו כמו כשרות, שבת, צניעות ושארי גופי תורה דאחר שלהוטין לגרוף הון חונפין לבעלי בתים, ואין מוכיחין על שום דבר ומתקיים "כסף וזהב מטהר ממזרים" רח"ל].

עוד ממשיך הרב מנדלוביץ ז"ל וכותב: ...ומהיכן מצאו אותם הרבנים היתר לעשות מן התורה קרדום לחפור בה, ולהתמכר כל כך לכסף, לא מבקש מהם ללכת בשיטת הרמב"ם ולא לקחת כלל כסף בעבודת הרבנות. הרבנים יכולים להתפרנס היטב מההכנסות שיש להם מעריכת סידור קידושין וגיטין, בריתות, הספדים, הקמת מצבות וכדומה, והם יכולים להתפרנס מזה בכבוד שיוכלו לעבוד לטובת היהדות ללא פניות, אבל כאן בארצות הברית, הרבנים אינם מוכנים לזוז ממקומם כל עוד לא שילמו להם, ואין לדבר כלל על הכשרים שאינם נותנים ללא תשלום, בכך אף אחד אינו מוכן לעשות שלא על מנת לקבל פרס, אבל ישנם רבנים שקורים להם לדבר למען תלמוד

תורה, למען ישיבה, הללו מתנים מראש כמה ישלמו...

אוי לאותה בושה!

הכותב ממשיך ומנתח את המצב באותן הזמנים, הוא מביא את כוונותיהם של אותם הרבנים, הוא מבכה את העובדה שבראשם של אותם הרבנים אין כלל עולה על הדעת להרביץ תורה ויראה, ומה שכבר כן עשו בכיון זה עשו זאת רק כאלו אנשים בעלי בתים שיש להם מסירות נפש כפי שהדבר בא לידי ביטוי באותה רשימה.

- ג -

הרבנים משתחווים לעגל הזהב

...ומעט הישיבות שיש לנו כאן, עובדים בשבילם בעלי בתים ממש במסירות נפש, ולא די שאינם דוחפים את הבעלי בתים, ולא די בכך שהרבנים אינם המנהיגים שיצליחו למשוך את הבעלי בתים, קשה מאוד לבעלי בתים לעניין את הרבנים בעניינים כאלו, כי לא מונח בעניינים הללו תשלום כספי, כאשר מדברים עם רב שישא נאום למען ישיבה הם עונים בחצי פה ואז מבינים שצריכים לשלם. שומו שמים! האם שום דבר אינו קדוש בעיני הרבנים? האם אין להם כלל

אידיאלים? מנהיגים הצריכים להראות דוגמא לעם, שיתמכרו כל כך לעגל הזהב? ואז מה יענו איזובי הקיר"?

בהמשך הרשימה שואל בעל המאמר: "האם אינם יודעים שבהתנהגותם הינם מבזים את כבוד הרבנות"? הוא ממשיך ושואל האם האזנים שלהם חרשות והלב שלהם כל כך אטום, שאינם מסוגלים לשמוע את הבת קול המכרזת ואומרת, **אוי להם לבריות מעלבונה של תורה?**"

יותר מאוחר מתלונן בעל המאמר: "אדרבה, שהרבנים יסתובבו בין העם וישמעו היטב איך שאחד מדבר לשני ומה דעתם על הרבנים, ומי אשם בכך אם לא אותם הרבנים עצמם ההופכים הכל למען ביזנעס, המודדים כל דבר גדול וקדוש על פי כמות הכסף שקיבלו, ועוד יותר האם אינם אותם הרבנים סוחרים ממולחים העוסקים במסחר המולכלך ביותר?, בעל המאמר מאריך מאוד בענין זה ומסיים, ולאחר כל זאת עוד יש טענות לרבנים מדוע אין שומעים ומזלזלים בהם!!!".

כשקוראים את אותה רשימה נשאלת השאלה האם מה שקורה היום בארצות אין המצב דומה גם בזמנינו היום?, בזמננו במשך 60 שנה למרות שכבר הגיעו לארצות הברית אלפי יהודים יראים

ושלמים, חסידים ואנשי מעשה, וישנם כבר עשרות ישיבות וראשי ישיבות מרביצי תורה, צדיקים קדושי עליון חסידי ואנשי מעשה, כאלה שאינם מכורים לעגל הזהב. אדרבא, הללו מרביצי תורה וחסידות עם יראת שמים באופן מיוחד, אבל לדאבונינו בעוונותינו הרבים השליטה אינה אצלם, כי אותם אלו המכורים לכסף רצו להיות בעלי הבתים ומנהיגי עולם התורה והחסידות ומצאו דרך חדשה איך להשתלט על הכל בכח הזרוע, בטרור חזק ואוי לאותו אחד שיעמוד מנגד אותם בעלי המסחר, אותן האנשים השחורים מוכנים לקצר אחד את ימי השני, לא בשם המפורש אלא פשוטו כמשמעו - על ידי שהם מוציאים את האקדח מן הכיס של הבעקישע או מתחת לשטריימעל...

הרב מנדלוביץ ז"ל מסיים את רשימתו בדברים כדלהלן:

- ד -

רבנים צבועים

כל מה שכתבתי לעיל, אינו חדש, כל הרבנים הישרים יודעים זאת, ולאחרונה ביום ראשון יצא לי לשמוע איך שרבנים אמיתיים דיברו נגד הרבנים וזעקו נגד אותן סוג של רבנים ואמרו:

חייבים להוריד אחת ולתמיד את המסוה מעל פניהם, כן רבותי! זה היה יכול להיות הדבר הטוב ביותר, אבל עירוב פרשיות יש כאן, קורה תוהו ובוהו בעולם, אין יודעים מי מותר להם להיות אלו שיורידו את המסיכה מעל פני אותם הרבנים, ומי הם אותם הרבנים שמעל פניהם חייבים להוריד את המסוה, מה שקורה שיתכן מאוד שדוקא אותו אחד שעומד וזועק שיש להוריד את המסוה מעל פני אותם הרבנים, דוקא ממנו שעומד ומעמיד פנים כאילו הוא מלא יראת שמים צריכים להוריד את המסוה, איזה רב הוא מי שאומר אמת ומי הוא המעמיד פנים, מי הוא דובר אמת ומי הוא צבוע? ולכן רבותי, אם כבוד התורה חשוב ויקר לכם, אם אתם רוצים להרבות כבוד ישראל והכבוד העצמי שלכם שלדאבוננו ירד לתחתית השפלות, ואז תכניסו סדר לענין, תבררו את הפסולת מתוך האוכל, עוד פעם ועוד פעם, אל תפחדו מאף אחד ושישאר רק "ועוד בה עשיריה" אבל שיהיה "זרע קודש מצבתה" ואף אחד, שיהיה הגדול ביותר בתורה, אם הוא מחלל שם שמים, הוא חייב להישאר מחוץ למחנה, ואז כבוד התורה וממילא יחד עם זאת כבוד הרבנות יקבל את הברק הנכון ואותם היהודים שיראת השמים נוגע ללבם ישמרו עליכם, ובכל דבר שבקדושה יסייעו בידכם ויוכלו הרבה לסייע בעניני חיזוק התורה

והיהדות, מה שעתה לדאבוננו ירדה עשר מעלות אחורנית, וכבר הגיע הזמן של כי עת לחננה כי בא מועד...!

[נמצא דמה ששכיחים כהיום רבנים המתכבדים לדרוש בהספידא או בשאר הזדמנות ודורש בהתלהבות על שפלות הדור בו בזמן שהוא המסייע היותר גדול על ידי נתינת הכשרים לבשר מפוקפק או חלב גמור או בנתינת חיזוק לאותן מנהיגים העומדים מתחת המסחר הענקי של מכירת בשר ספק נו"ט וודאי חלב לכל המדינה. כ"ז כבר היה לעולמים במדינת הזוהר שלנו וההיסטורי חוזרת על עצמה].

במלים אלו סיים הרב מנדלוביץ את דבריו, ועתה אני שואל אתכם רבותי: האם חסר עוד משהו שצריכים להוסיף על הנעשה בזמנינו? האם בדורנו לא עשינו את אותו דבר? החילול השם הגדול וכמו"כ העובדה שלא הרפורמים או הקונסרבטיבים נוהגים כך, אלא כאלו הרוצים להוכיח כי הינם הממשיכים החזקים והטובים ביותר מן האורתודוקסיה, ועוד כאשר מחוגם הודיעו ומחו בענין אותו איסור דאורייתא באותו עונש כרת רח"ל, שהסתובבו אצלם במשך שלשים שנה והכשילו רבבות מישראל באכילת נבלות וטרפות ובאותו חטא חמור, ואותם ה"רע-

בנים⁵ יש להם את העוז לקום ולהעיז פנים במצח נחושה בעינים ואומרים על חלב שהוא לא חלב, בדיוק כאילו היו אומרים על יום שהוא לילה...

(5) הכל הוא גלגל החוזר בעולם, אז היו רבנים מודרניים, שעשו כל זה, והיום יש לנו ב"ה רבנים שנקראים צדיקים מנהיגים של עשרות אלפים של יראים ושלימים, ולקחו להם את כל ה-70 רבנים ותפסו אותם בשק, שיוכלו לומר שכל ה-70 רבנים אומרים שאין כאן לא חלב ולא נבילה וטריפה.

תודה להשי"ת שנעשה לנו נס גדול שנשאר לפליטה טעיף מהאסיפה הזאת בשנת תשמ"ג, ונתפרסם הטעיף, וג"כ יצא לאור ספר כדת של תורה העתק מלה במלה מהטעיף של האסיפה הגדולה (שהיתה צריכה באמת להיות לתקן ולא לקלקל) ומי ששומע הטעיף תסמרנה שערות ראש, וכבר כתוב בזוהר הקדוש ובאור החמה, כי לפני ביאת המשיח יהיו רב הרבנים ומנהיגי ישראל מהערב רב רח"ל. (ולפי הזוהר הזה אנו רואים בבירור לאיזה סוג שייכים הרבנים הקלים האלה).

והנה איתא בזוהר הקדוש על פסוק זה (דף ס"ז) מלחמה לה' בעמלק מדר דר, אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקב"ה אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ, עיי"ש.

עוד איתא בזוה"ק (ח"ב דף קכ:): דערב רב אינון יין דנתנסך לעכו"ם, ומנהון משומדים מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה.

ובספה"ק אור החמה (פ' נשא בשם הרמ"ק) כתב וז"ל, הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים. ושם (על זהו"ק משפטים דף ק"כ ע"ב) וז"ל מלחמה לה' בעמלק שהם ערבוביא בישא שכולם נתערבו אלו באלו וזרע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מהרסיך ומחריביך ממך יצאו וכו'.

ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר) כתב, כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים וד"ל, ע"כ. ועיין בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

ובזוהר חי פרשת בראשית (דף קי"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמיהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידיים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמיהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד⁵.

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה

גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע וא"א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

ועל פי זה אפשר להבין מ"ש בספה"ק היכל הברכה (בפרשת ואתחנן הנ"ל על פסוק הטיבו וגו') וזה לשונו: "ואני תמהתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמורת לומר תהלים וחצות כפי כחם ואחר כך ילכו להתפלל מלה במלה בכוונת הלב, כל חד כפום שיעור דיליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ימנע עצמו מזה ולומר איזה דפין מן הזוהר הקדוש כי כל דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו המונע אותו בחכמות זרות ואם ההתחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, סופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'. ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בוודאי אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכויות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" ע"כ.

והכוונה במ"ש ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, י"ל ג"כ כנ"ל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתייך ח"ו לכת הערב רב והסטרא אחרא רח"ל, וע"כ צריך לזה זכיות הרבה ותפלות ותחנונים שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, וד"ל.

וכמה נוראים הדברים שכתב בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וז"ל:

"העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעשרו כי זה תכלית הבריאה כמ"ש במדרש (שוחר טוב) (תנחומא משפטים ט') על פסוק ישב עולם לפני אלקים ר"ל שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרכו לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקדש אם כן חסד ואמת מן ינצרוהו, כי במה יזכה זה עם זה, משא"כ עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמ"ש בש"ס ולמוכיחים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב, כל זמן שתוכחה בעולם ברכה בעולם וכו' (תמיד כ"י ע"א) ור"ל שגורם שפע כנ"ל, וכמ"ש בתיקונים (תיקון מ"ד) יעו"ש".

"ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ר"ל כשעושין להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמ"ש חסד ואמת מן ינצרוהו כנ"ל, אז גורמים לייחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושלום נשקו" וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים זמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ור"ל שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו וכו' רק שאמר דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק להתעולל עלילות בריק והבל על בחירי אומה ישראל, כאשר באזנינו שמענו עלילות שונאינו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות הנקראים גוים שרגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם הנקראים לאומים יהגו ריק, היאומן כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (גיטין ס"ב ע"א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן הבית [ותיבת מלכי משמש לכאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנ"ל נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, כי מיד יועצים עצות על ה' בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין שלו יעשו כעובדא דאחז המלך שאחז בתי כנסיות ובתי מדרשות ואמר אם אין חכמה אין הקב"ה משרה שכינתו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו' (ישעיה ח'), ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ור"ל כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לבינו ית' ע"י שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותימו שע"י תורה ומוסר

כולם נכנעים לפניהם ולהסיר עול מעלינו זהו תוכן עצתם".

"והנה באלו יש ב' כתות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכנ"ל, ובזה אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה ית' גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, משא"כ אד' ילעג למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ עפ"י השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') וא"צ לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלתי. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר והם גורמים קדושתו כמ"ש (דברים ב') ויהי כאשר תמו וידבר ה' אלי שאין קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד ית' אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל

עד כאן ציטטנו את דבריו של הרב ר' פייוויל
מנדלוביץ במה שאירע לפני שבעים שנה.

שהם נקראין קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה
ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו
עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על
הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלוין אחוריו",
עכ"ל ה"ק הנוגע לענינינו.

רואים אנו ג"כ מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים
ועובדי ה' יושבים בעניות ובדחקות משא"כ אותם
שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסר
להם כלום וכנ"ל.

ולכן צריך באמת סייעתא דשמיא גדולה לזה, שתהי'
הצדקה שנותן באופן ראוי והגון, שיתן לעני הגון ת"ח וירא
שמים שאינו שייך לכת הערב רב רח"ל.